

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203254
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813203254.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13c, 6300 Zug, Switzerland, práv. zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom advokátskej kancelárie Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanej : R. V., nar. X.X.XXXX, bytom U. nad M., F. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 287,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11 C 249/2013-63 zo dňa 29.10.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal, vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 68,74 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uplatnený nárok je premlčaný, pričom námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník na strane žalovaného ako aj samotný žalovaný. Zmluva o pôžičke, ktorú žalobca (resp. jeho právny predchodca) uzatvoril so žalovaným, je spotrebiteľskou zmluvou a je dôvodné pochybovať, či samotné uznanie dlhu dlžníkom prebehlo pri dostatočnej vedomosti dlžníka o následkoch konania. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko žalovaný síce bol vo veci úspešný, avšak žiadne trovy mu nevznikli. Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane žalovaného má v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania potrebných na účelne bránenie práva proti žalobcovi, vzhľadom na účelnosť a dôvodnosť úkonov jeho právnej pomoci, a keďže ich žiadal, prvostupňový súd mu ich priznal a zaviazal k ich úhrade žalobcu.

Proti výroku rozsudku v časti náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. V odvolaní uviedol, že z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah. Vedľajší účastník podľa jeho názoru nemal vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní. Nespochybnil právo vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať advokátom. Poukázal na viaceré rozhodnutia prvostupňových súdov a poukázal na skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli účelné. Konštatoval, že vedľajší účastník na strane žalovaného svojim konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu.

Navrhol odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť a to tak, že odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania neprizná.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, i keď z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 O.s.p. ods. 1, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastníkovi, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník v písomnom podaní z 9.9.2013 namietal premlčanie pohľadávky.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania...., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu).

Vedľajší účastník vstúpil do konania a úspešne namietal premlčanie uplatneného nároku.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. O.s.p. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že vedľajší účastník na strane žalovaných nijako neprispel k výsledku konania odvolací súd poznamenáva, že tento vedľajší účastník inicioval a podporoval ochranu proti uplatnenému nároku - premlčanie - a bol argumentačne úspešný. Výsledkom je zamietnutie žaloby.

Vo vzťahu k výške trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom odvolací súd konštatuje nasledovné a právne uzatvára:

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si správne vyčíslil trovy konania (podľa § 10 ods. 1 vyhlášky za 2 úkony právnej pomoci á 26,56 eur + režijný paušál á 7,81 eur) v celkovej výške 68,74 eur, preto odvolací súd výrok rozsudku vzhľadom na vyššie uvedenú právne ustanovenia a argumentáciu v jeho napadnutej časti potvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom postupom podľa § 219 ods.1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania ostaných účastníkov rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v danom prípade žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný účastník a žalovaný ani vedľajší účastník si náhradu trov neuplatnil, preto im súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.